

τὴν ἀρετὴν εὐρήσειν προσδοκῶν, ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχνῷ ἀποσμή-
χων, ὥς μὴδὲ ὀλίγον τοῦ μισθοῦ καταλίποι· μεμψίμοιρος αἶε, ὡς τὸν
πλακούντα ὅλον ἢ τὸν συν ἄλλων λάβοι, ὅτι περ λιχνείας καὶ
ἀπληστίας ὄφελος¹³⁵· μέθυστος καὶ πάροινος, οὐκ ἄχρῃς ὥδης καὶ ὀρχηστῆς
μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς προσέτι· καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ
κύλικι, τότε δὴ καὶ μάλιστα, περὶ σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος· καὶ ταῦτά
φησιν ἥδη ὑπὸ τοῦ ἀκράτου πονήρως ἔχων, καὶ ὑποτραυλίζων γελώτως· εἴ-
τα ἔμμετος ἐπὶ τούτοις, καὶ τὸ τελευταῖον, ἀράμενοι τινες ἐκφέρουσιν αὐ-
τὸν ἐκ τοῦ συμποσίου τῆς αὐλητρίδος ἀμφοτέrais ἐπειλημμένον· πλὴν ἀλ-
λὰ καὶ νήφων οὐδενὶ τῶν πρωτείων παραχωρήσειεν ἂν ψεύσματος ἕνεκα ἢ
θρασύτητος ἢ φιλαργυρίας· ἀλλὰ καὶ κολακῶν ἐστὶ τὰ πρῶτα, καὶ ἐπιор-
κεῖ προχειρότατα, καὶ ἡ γοητεία¹³⁶ παρομαρτεῖ, καὶ ἡ ἀναίσχυντία προη-
γεῖται· καὶ ὅλως πάνσοφόν τι χρῆμα, καὶ πανταχόθεν ἀκριβές, καὶ ποιί-
λως ἐντελές· οἰμώζεται τοιγαροῦν οὐκ εἰς μακρὰν χρηστὸς ὢν. Τί τοῦτο;
παπαί, χρόνιος ἡμῖν¹³⁷ θρασυκλῆς.

ΘΡΑΣ. Οὐ κατὰ ταῦτα, ὦ Τίμων, τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφίγμαι, ὥσπερ
οἱ τὸν πλοῦτόν σου τεθηπότες, ἀργυρίου, καὶ χρυσίου καὶ δειπνῶν πολυτε-
λῶν ἐλπίδι συνδεδραμήκασι, πολλὴν τὴν κολακείαν ἐπιδειζόμενοι πρὸς
ἄνδρα, οἷον σέ, ἀπλοϊκόν, καὶ τῶν ὄντων κοινωνικόν¹³⁸. οἶσθα γὰρ ὡς μάζα
μὲν ἐμοὶ δειπνῶν ἱκανόν, ὅφον δὲ ἥδιστον θύμον, ἢ κάρδαμον, ἢ εἵποτε
τρυφῶν, ὀλίγον¹³⁹ τῶν ἄλῶν· ποτόν δὲ ἡ ἐννεάκρουρος¹⁴⁰. ὁ δὲ τρίβων
οὗτος ἥς βούλει πορφυρίδος ἀμείνων· τὸ χρυσίον μὲν γὰρ οὐδὲν τιμιώτερον
τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων μοι δοκεῖ· σοῦ δὲ αὐτοῦ χάριν ἐστάλην, ὡς
μὴ διαφθεῖρη σε τὸ κάκιστον τοῦτο καὶ ἐπιβουλότατον κτῆμα ὁ πλοῦτος,
ὁ πολλοῖς πολλάκις αἰτίος ἀνηκέστων συμφορῶν γεγενημένος. Εἰ γὰρ μοι
πέθοιο, μάλιστα ὅλον ἐς τὴν θάλατταν ἐμβαλεῖς αὐτόν, οὐδὲν ἀναγκαῖον
ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντι, καὶ τὸν φιλοσοφίας πλοῦτον ὄρῃν δυναμένῳ· μὴ μέντοι
ἐς βάθος¹⁴¹, ὦ γὰρ, ἀλλ' ὅσον ἐς βουβῶνας ἐπεμβάς ὀλίγον πρὸ τῆς κυμα-
τωγῆς, ἐμοῦ ὁρῶντος μόνου. Εἰ δὲ μὴ τοῦτο βούλει, σὺ δὲ ἄλλον τρόπον
ἀμείνω¹⁴² κατὰ τάχος ἐκφόρησον αὐτόν ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ μὴδ' ὀβολὸν
αὐτῷ ἀνείς, διαδιδούς ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ὧ μὲν πέντε δραχμάς, ὧ δὲ
μνᾶν, ὧ δὲ ἡμιτάλαντον· εἰ δὲ τις φιλόσοφος εἴη, διμοιρίαν, ἢ τριμοιρίαν
φέρεισθαι δίκαιος· ἐμοὶ δὲ, καίτοι οὐκ ἐμαυτοῦ χάριν αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως με-
ταδῶ τῶν ἐταίρων τοῖς δεομένοις, ἱκανόν εἰ ταυτηνὴ τὴν πῆραν ἐμπλήσας
παράσχοις, οὐδὲ ὅλους δύο μεδίμνους χωροῦσαν Λίγνηντικούς· ὀλιγαρχῇ δὲ
καὶ μέτριοι χρηεῖναι τὸν φιλοσοφούντα, καὶ μὴδὲν ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν.

TIM. Ἐπαινῶ ταῦτά σου, ὦ Θρασύκλεις· πρὸ γοῦν τῆς πῆρας, εἰ δοκεῖ,
φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κονδύλων, ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ.

τῇ λοπάδι. 135) Τὸ μὴ περαιτέρω (τὸ ἄκρον ἄκρον) τῆς λιχν. καὶ ἀπλ. (ἔστιν οὗτος).

136) Ἡ ἀγορευτεία. 137) (Ἐνν.) Προσέρχεται ἢ ἐπιφαίνεται ἢ τοιοῦτόν τι. 138) Μεταβο-
τικόν. 139) (Ἐνν.) Μῆρος ἐκ. 140) Κρήνη ἐν Ἀθήναις πείρημος, ἢ πρότερον Καλλιπῶν.

141) (Ἐνν.) Ἐμβαλεῖς αὐτόν. 142) (Κατ') ἄλλον τρόπον.